

POSTANOWIENIE

3 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Piotr Telusiewicz

na posiedzeniu niejawnym 3 lutego 2026 r. w Warszawie

w sprawie z wniosku J.G.

z udziałem J.G.1

o podział majątku wspólnego,

na skutek skargi kasacyjnej J.G.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Siedlcach

z 16 kwietnia 2025 r., V Ca 985/23,

I. odrzuca skargę kasacyjną;

II. oddala wniosek uczestniczki o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

1. Postanowieniem z 16 kwietnia 2025 r., Sąd Okręgowy w Siedlcach, w sprawie z wniosku J.G. z udziałem J.G.1, o podział majątku wspólnego, na skutek apelacji wnioskodawcy J.G. i uczestniczki J.G.1 od postanowienia Sądu Rejonowego w Garwolinie z 28 lipca 2023 r., zmienił zaskarżone postanowienie (pkt I); oddalił apelację J.G. i J.G.1 w pozostałej części (pkt II); orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt III).

2. Od postanowienia Sądu Okręgowego skargę kasacyjną wywiódł wnioskodawca, zaskarżając postanowienie w całości.

3. Skarżący wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, powołując się na przesłanki określone w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

4. Skarga kasacyjna została obarczona nieusuwalnym brakiem konstrukcyjnym, a zatem podlegała odrzuceniu w całości.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in.:

- oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części,
- wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany.

Powyżej wymienione elementy mają charakter konstrukcyjny. Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego ich brak nie podlega uzupełnieniu. Dodać należy, że konieczność sprecyzowania zakresu żądanego uchylenia lub zmiany orzeczenia sądu drugiej instancji dotyczy każdego wniosku skargi kasacyjnej (zob. postanowienie SN z dnia 25 maja 2018 r., I CZ 47/18).

Przypomnieć trzeba, że skargę kasacyjną wywiódł wnioskodawca, zaskarżając postanowienie w całości.

Skarżący wskazał jednak, że wnosi o: „uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy sądowi II instancji do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego, o zasądzenie których według norm przepisanych wnoszę”.

Powyższe wskazuje, że istnieje rozbieżność między zakresem zaskarżenia a zakresem żądanego uchylenia. Jeśli nawet skarżący chciał wnosić o uchylenie postanowienia w całości to powinien to wskazać. Sąd nie może zastąpić w tym przypadku skarżącego, tzn. sąd nie może domniemywać zakresu złożonego wniosku o uchylenie. Brak takiego wskazania czyni skargę niedopuszczalną (zob. postanowienia SN: z dnia 6 sierpnia 2014 r., V CSK 24/14 i z dnia 20 lutego 2015 r., V CSK 427/14).

Skarga kasacyjna powinna być tak zredagowana, aby nie stwarzała żadnych wątpliwości interpretacyjnych, a zakres zaskarżenia i wnioski skargi nie mogą być ustalane przez Sąd Najwyższy na podstawie wykładni użytych przez skarżącego sformułowań. Znaczenie tych wymagań i bezwzględny obowiązek precyzji w oznaczaniu zakresu zaskarżenia i wniosków skargi powoduje, że braki i niedokładności skargi w tym zakresie skutkują odrzuceniem skargi (m.in. postanowienia SN: z 25 stycznia 2024 r., III CZ 385/23; z 18 stycznia 2023 r., I CSK 5976/22; z 8 grudnia 2022 r., I CSK 5288/22; z 29 czerwca 2022 r., I CSK 417/22; z 25 maja 2022 r., I CSK 2645/22; z 11 lipca 2019 r., IV CSK 78/19; z 14 września 2016 r., III CSK 315/15; z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15).

5. Na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu już na etapie badania jej przez Sąd drugiej instancji. Taka sytuacja jednak nie nastąpiła, zatem na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. orzeczono jak w sentencji postanowienia.

6. Oddaleniu podlegał wniosek uczestniczki o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego. Zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek, dotyczący kosztów postępowania, został powiązany z odmową przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania lub jej oddaleniem (zob. orzeczenie SN z dnia 15 listopada 1934 r., C II 1677/34, Zb. Urz. 1935 r. poz. 204; postanowienia SN: z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01, z dnia 29 maja 2009 r., V CSK 37/09, z dnia 8 sierpnia 2012 r., II CSK 112/12).

Piotr Telusiewicz

[SOP]